

T. Kaletyn, K. Maksymowicz

Gliniany, pow. Wołów. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 5, 49

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

twą mady i wykształconej w stropie pokładu piasków drobnych akumulacji rzecznej. W tym samym horyzoncie profilu pionowego, tzn. najliczniej w dolnej części próchnicy i w obrębie zarysowującego się w planie poziomym jednego skupienia występował materiał ceramiczny, duża ilość gładzików i fragmentów skał krystalicznych, noszących w wielu wypadkach ślady wygładzenia oraz stosunkowo liczne wyroby krzemienne. Tych ostatnich wydobyte 290 sztuk z powierzchni 8 m², w tym 9 rdzeni, / z których dwa są łuszczeniwo/, 2 łuszczeniuki, 9 drapaczy, 2 przekuwacze starannie opracowane i jeden nóż półtylcowy; pozostałe to odłupki i wióry ze śladami obróbki, półsurowiec marszędziowy oraz różne drobne odpadki produkcji krzemiennej. Wszystkie formy marszędziowo krzemienne mają swe analogie w znanych z epoki mezolitu. Jednocześnie brak zupełnie form krzemiennych typowe neolitycznych oraz znanych z wczesnej epoki brązu. Jest wielce prawdopodobne, że inwentarz krzemien-ny i ceramiczny należy do jednego zespołu kulturowego.

Wydobyty dotychczas materiał ceramiczny składa się w większości ze skorup jednego nacynia masowego ozdobionego listwą poniżej szyjki i zawierającego dużą domieszkę tłuczonego piaskowca w glinie.

Stanowisko jest wyjątkowym smoleziskiem, a jego dalsze badania mogą mieć doniosłe znaczenie dla genezy kultur wczesnobrązowych na Pojezierzu Mazurskim.

GLINIANY, pow. Wołów
Stanowisko 1

Konserwator Zabytków Archeologicz-
nych we Wrocławiu

Badania prowadzili mgr T. Kaletyn i mgr K. Maksymowicz. Finansował WKZ i PPRN w Wołowie.

Trzeci sezon badań. Cmentarzysko kultury lużyckiej z IV-V okresu epoki brązu oraz okresu halstackiego C.

Ratowniczymi pracami wykopaliskowymi objęto powierzchnię 4,5 ara. Zbadano 45 grobów /numery od 144 do 189/; poważnie zniszczonych.

Część grobów była nakryta i obstawiona kamieniami. Zalegały one na głębokości od 0,25 m do 1 m. Inwentarz stanowiły przede wszystkim wyroby ceramiczne w liczbie od 1 do 19.

Prace badawcze będą kontynuowane w przyszłym sezonie wykopaliskowym.